

El poble és l'autoritat suprema

*Des de molts anys els pobles, la gent, han estat, gràcies a la seva bona fe, el semi-culpa-
bles de tots els desgavells, que un darrerà l'altre es venien succeint i tramitant-se en les altes
esferes socials i des dels llocs on amb les vestidures arcaïques, però autoritàries, regien, no
els destins comuns, sinó que amb la moneda de doble cara, es jugaven el benestar, el perrin-
dre i fins en certs moments l'honorabilitat del mateix poble; dels que havien disposat incondi-
cionalment la seva total confiança amb uns consellers i que abans que tot sempre els preo-
cupava el jo i com a homes sentien l'enveja i com a mortals professaven l'odi.*

*Avui, les coses sembla que han canviat. L'home públic, l'home responsable, té per missió
complir estrictament el seu començ, no pot baratar l'honoradesa del poble a través d'un engany
més o menys ben tramut. Avui les actuacions han d'ésser clares, ja que són alimentades per
tota la sang d'un poble que lluita i fills seus diàriament donen la vida.*

*Aquella bona fe d'ahir, aquell mutis interminable, ha perdut la seva actualitat; s'ha
cansat d'ésser sempre el de rebre el cop i pagar les despeses ocasionades per la trompada.
Aquella bona fe, s'ha transplantat de lloc, no vol ésser més l'acusada, sinó al contrari, l'a-
cusadora, perquè és amb el producte dels seus afanys amb què regeixen els pobles.*

*El poble reclama en tot moment responsabilitat, ell admet des d'un principi tots els
prejudicis que li puguin recaure, més no per això defuig d'ésser inexorable sobre qui a les
seves espatlles vulgui carregar-hi la culpa i el resultat d'unes actuacions que ell n'està ben
lluny d'haver comès.*

*Si totes les accions i missions són portades per camins clars i planers, el poble viurà
tranquil i confiat, i els designats rebran en tot moment un ajut tan ferm, que les seves
actuacions arribaran feliçment i sense esforç a terme i la reconeixença i estima serà mútua.*

TEMES D'AGRICULTURA

Feines per l'octubre i sembres

Aquest mes pot considerar-se com a l'època de transició entre un any que acaba i l'altre que comença; algunes plantes encara conserven el fruit pen-
dent, que es va madurant; més la major part ja l'han assaonat. Així les terres de-
dicades a cultius anuals ja estan lliures de vegetació i poden tornar a ésser pre-
parades per als cultius de l'any que vindrà. Admirem la paciència i la constàn-
cia dels agricultors, qui, quan encara no han sortit de les angoixes de la recol·lec-
ció d'uns fruits que havien sembrat gai-
rebé un any abans, ja tornen a reprendre els treballs per a la sembra de llavors noves, que no donaran fruit fins un any després.

En aquest temps s'acostuma a tenir

molts productes dins els magatzems, cel-
lers, pallers, etc. i el valor en venda d'aquests no pot fixar-se més que per mitjà de valoracions avançades, les quals poden donar xifres molt diferents de les que representin les quantitats en metàl·lic que s'obtinguin amb la venda. Per això s'aconsella cloure, solament d'una manera provisional, els comptes: i pel març o l'abril, quan s'hagin venut tots els productes de l'anyada darrera que s'haguessin de vendre, fer al balanç definitiu.

DIVERSOS.—Segons l'època en què començés la verema i segons el sistema que es segueix per a fer el vi, encara continuen, durant aquest mes, els treballs al celler, com colar el vi i premsar la brisa. Posar aquest en els atuells dins els quals s'hagi de conservar; deura netejar-se tot el que hagi servit per a les veremes i endreçar-se convenientment.

Es deu examinar el gra que es conserva per a llavor i si convé, fer-lo gar-

bellar amb les màquines modernes tria-
dores.

S'han de repassar les màquines sem-
bradores, arades, rascles i altres utensi-
lis de sembra.

Es deu preparar el sulfat i la calç que s'hauran d'aplicar a la llavor de blat abans de sembrar-la.

S'esfulla el blat de moro, el qual es deu fer a mida que es cull, puix altrament la fulla faria fermentar el gra.

TREBALLS DE LA TERRA.—Les terres que tinguin d'ésser sembrades de plantes d'hivern, sobretot de blat, deuen quedar ben preparades, llaurant-se a 15 o 20 centímetres, si no ho ha estat enca-
ra, o passant-hi els cultivadors per arrencar les males herbes, si hi neixen.

**CULTIUS. — PLANTES HERBA-
CIES.**—A fi de mes es poden sembrar els cereals d'hivern, blat, sègol, civada i ordi; i les llavors d'usarda, esparcet, cardons i altres, associades amb les dels cereals expressats.

Segueix la sega de l'arròs i la batuda d'l mateix (ja sigui amb el trepig dels animals, ja amb pedres, ja amb màqui-
nes) i la collita de blat de moro i bleda-
raves.

Es comencen a recollir cada matí, amb l'aigüaler, les flors de safrà.

VINYES.—Segueixen les veremes, les quals deuen activar-se, altrament les pluges farien malbé el raïm si ploqués.

ARBRES I ARBUSTS.—Es deuen sembrar les llavors de plantes de bosc.

Es cullen les olives per a salar-les; també es cullen les garrofes.

S'esporguen els garrofers i altres re-
ferents al mateix.

SEMBRES A PLE AIRE.—LLA-
VORS —Bledes, ceba blanca, col pape-
rina, col genovesa, col de cabdell, col grossa francesa, col borratxona comuna, ensiam escaroler, ensiam romà llarg ne-
gre o gavatx, ensiams altres, escarola doble crespada, escarola de cabell d'an-
gel, escaroles altres, espinacs, faves di-
verses, julivert, naps llargs blancs, naps llargs negres, naps rodons blancs, naps rodons negres, porros, raves llargs, pèsols nans d'Austràlia, pèsols nans impe-
rials, pèsols alts o d'emparrar, pèsols de desgranar, xirivies, xicoira, serfull, ra-
venets rodons, ravenets mitjans.

GRILL I ESQUEIXOS.—Alls pri-
merencs i ascalunyes.

Es transplanten escarxofes i maduixes.

AGUSTÍ RIFER VILA

SILUETES DE CAMPANYA

RECORDS...

per L.L. CANET I FOIX

VII

—Fa tot un rengle de dies que no rebo cap carta i creieu-me, això em té mal-humorat. Al matí, quan arriba el correu, penso: avui... avui!... però res, un nou desencís. Jo no rebo cartes fa tot de dies.

Sembla talment mentida el que per nosaltres representa una carta, notícies de la pàtria xica!

Es que ningú hi pensa amb mi? Es que tothom em té oblidat? Es que jo no sóc, no represento res pels amics, per la societat? Ni una noia, ni un amic, ni la família!... És possible?

Si els homes, ací a les trinxeres, després del ferotges que podem ésser, per algunes coses, ens tornem infants, som igual que infants... No us hi heu fixat o trobat cap dia quan arriba el correu?

Així m'acabava de parlar aquell soldat, aquell company inconegut que portava barba, un gaiato a la mà i un sarró a l'esquena, en el precís moment que deixàvem la carretera de Vivèl i ens separàvem remontant ell vers Mirambueno i jo, enllà d'aquell caminó que porta a les posicions del pla.

Jo, potser vaig ésser cínic aquell dia, perquè per tota resposta, vaig somriure-li al seu neguit...

I ja no l'he vist més. Però, aquests primers dies, quan al matí veig que arriba el correu, penso, potser avui l'hi porten una carta...

El meu desplaçament en aquestes posicions és tan freqüent en mi, que fins a ulls clucs hi trobaria. En elles, tota una mesada hi han viscut gairebé tots els castellarencs del mateix reemplaç que som per aquestes terres i ara, el que és aquell aforisme que diu: «que la gente se encuentra pero las montañas»... se'ns han sumat a nosaltres ocupant el sector de la dreta de la carretera i que ens ha proporcionat una gran alegria, una nova colla de compatriotes sortosament rodafrouts, que entre els quals s'hi comptava En Canadell, Vall, Lloret, Vendrell, Casablanques, Serradora, Illa, Munt, Sánchez i d'altres que no els recordo el nom en aquesta hora, però que tots estarem ben contents al trobar nos. Tan lluny i com si no existís distància.

Jo, aquell cap al tard, a pesar de tot, anava a la pesca d'un reclutat per les llesves i que manifestés quelcom de la guerra, de la seva vida íntima en relació al viure en campanya. Amb ell, quedarien

retratades tres diferents opinions, justament les que tenia promeses, les necessàries per a la meua col·lecció.

Com que m'interessava un mobilitzat, repassant per les xavols vaig atinar amb en Genescà. Després de tot, unes noies que varen escriure un dia i que ara no sé perquè no han escrit més, em donaren records pel Genescà. Qui més a propòsit, doncs, que ell?

Entro a la seva xavola. Me'l trobo que escrivia bo i ajaçat damunt les mantes. Alegre i afectuós com sempre, però. Parlem de moltes coses. Fumem també. L'hi plantejo el meu problema, l'hi dic que cal que em dongui quelcom escrit seu: —Home, em diu, no em posis amb aquests compromisos, no ho saps que jo no escric pas massa... Tira home tira, l'hi dic, no té d'ésser pas cap obra mestra...

I perquè és pel seu poble, pel nostre poble, em promet un full del seu Diari, d'aquell diari íntim que gairebé tots els soldats que no tenen l'esperit adormit escriuen, escrivim, amb il·lusió, per llegir-lo un dia, d'aquí uns anys...

Quin full em donaràs? Quin full et donaré? Solucionat! El dia de la Festa Major de Castellar. Digui el que digui! I fulleja un bloc, el seu Diari i arrenca un full.

Dia 15 d'agost: Avui estic enxufat al servei de cuina! L'altre company és en Munt, que ens hem passat una part del dia anant a buscar aigua al riu, rentar plats, cassoles, olles i pelar patates.

Era ahir vespre que el nostre Tinent ja ens assabentà que avui canviàvem de posició. I si, si, era ben de jorn encara que ja per la posició hi havia gran trasbals. Jo, però, abans de marxar, em despedeixo amb el pensament de les xavols, cenacle de la bohèmia i demés llocs que per a mi i companys ja tenien algun record.

Ultimat tot, emprenem la marxa vers la Capitania. Tots anem carregats com si canviéssim de casa.

Arribem a la Capitania. Deixem motxilles, sarrons, fusells, tot en una pila i esperem ordres. Un quart més tard, ja veiem venir el relleu. Passen per davant nostre, ens miren, els mirem, ens canviem algunes frases, i endavant; ells van a ocupar les posicions que hem deixat buides i nosaltres anem al pla. Al pla! Caminem una mitja hora i arribem a les noves posicions. Al costat hi tenim el riu — bona condició! — i tot és pla; des d'ací a simple vista es veu el poble de Vivèl del Rio.

Així que hi arribem, hi trobem encara alguns companys de Castellar: El Jaumet de can Borrell, el Rocavert, l'Olivé, el Gili i el «Tisó», que marxen amb la seva Secció a dalt a Mirambueno. Ens acomiadem i mentre ells marxen, a nosaltres ens fan la distribució de les xavols. A la meua hi ha en Munt i Berengueres, en Marquès i un de nou, recentment incorporat, que no sabem qui és.

La xavola està bastant bé. Arreglem les nostres coses, les posem amb ordre i bastant tard anem a esmorzar. Pa i xocolata; però vaja, avui és un dia de trànsit i cal conformar-se.

Tot seguit d'arribar, ens hem assabentat que hi ha uns llocs que s'anomenen «El Rincón del Soldado». Són una espècie de xavols més grans que les que serveixen de vivenda; en elles hi ha una taula de fusta, (que en temps anterior havia estat una porta) i al voltant d'ella uns bancs construïts amb el pic i a la mateixa terra, coberts amb sacs, serveixent de saïent. Allò que formen les parets està cobert amb cartells al·legòrics a la guerra i a les normes militars. La teulada la componen dos troncs groixuts i fustes arrencades de la via del tren, que passa a quinze metres d'ací; sobre les fustes i bigues hi ha terra; dues obertures fan de finestra, que, junt amb l'entrada, és per on es rep la claror. Lloc destinat a escriure i a llegir i que és ara en aquestes des d'on escric.

A l'hora de dinar avui tothom ha format ràpid i a primera línia, doncs es notava que hi havia hagut esmorzar de viatge.

Més el que són les coses, després de dinar, una tasca nova a realitzar m'esperava: la de camiller. Al «sord» l'hi ha agafat un fort dolor a les cames i junt amb en Vidal Calavera (l'home més rondinaire de la Secció, però bon xicot al fons) l'hem portat amb la camilla a Sanitat.

Durant la tarda amb en Bauló i en «Xiquillu» (aquest solament fa uns 10 centímetres més que jo d'alçada), ens hem banyat i improvisat una excel·lent dutxa al riu que tenim ací al costat, i que en aquest temps, és una part de pedra filosofa l'aigua.

I aleshores, hem sopat ben d'hora, avui, i després, el nostre simpàtic Tinent ens ha reunit al «Recó» i amb uns amics d'ell i coneguts nostres que canten molt bé, s'ha improvisat una estona d'art. Uns han cantat; el nostre Suboficial Anglada, també; uns altres, hem recitat versos i mentre estavem així, ha vingut en Canet (i sense bigoti), qui al trobar-nos d'aquesta manera, ens ha manifestat que enyorava aquests moments... Ja que en altres ocasions n'havíem passat tants de semblants i ben feliços també.

Després, hem fet tertúlia tota una estona parlant de mil coses. I al final, gi-

El riu Ripoll

(acabament)

EL CURS DEL RIU

Per seguir el curs del riu, anem a trobar-lo al seu naixement en el pla de la Bauma; d'aquí, per terres magres, va obrint-se pas recollint les aigües per la part dreta el torrent de Salallossera; el lloc del seu aiguabarreig conegut per les Conques, més avall i a la dreta el torrent del Genescà, i ja format el riu, arriba a Sant Llorenç Savall, avui dit Ripoll del Vallès.

A la sortida del poble per la riba esquerra, té el torrent del Burg, després va prenent un caràcter més escaient i atractiu; si de primer es mostrava senzill, esquerp i insignificant, a cada pas, sense perdre aquella fesomia comarcal, esdevé més alegre i joganer... recolzant-se per la muntanya oferint cada vegada més el seu gai aspecte en les enyorjades de bellesa encisadora a la llum solar.

Conèixer el riu Ripoll, després d'haver seguit els seus jocs entremig de paisatges captivadors sabem veure-hi com és un factor preeminent en l'ordre material, determina la grandesa de la Pàtria que és el treball. Treballa entafurant la seva aigua entre molins i fàbriques que trobem aflorades des de Sant Feliu del Recó al terme de Castellar del Vallès per l'ampla vall passat la gran urbs de Sabadell, Barbarà i Ripoll.

Si a vegades diem que és poc el cabal d'aigua que porta, diem que és ben aprofitada amb la que s'extreu de les seves corrents subterrànies per tots aquests establiments industrials que hi té establerts. Heus ací els que pertanyen al terme de Sant Llorenç Savall. Molí de l'Agell i el de la Roca (Vall d'horta) aquests sense activitat. Al terme de Castellar del

rant full, s'han llegit els serveis i començat a muntar la guàrdia de nit, naturalment que ací, s'ha dissolt tota la festa, però per continuar demà o una altra hora.

Jo avui tinc el segon torn i ara, finalitzo el meu full perquè d'ací dues hores tindrè de llevar-me i cal no tenir son, ja que és una posició nova i per tant, no l'hi sabem els jocs.

Ara, en aquest moment que la nit ja ho té tot embolcallat i quedava improvisat una mena de silenci, un silenci d'aquest de front de guerra en aquestes hores encalmat, l'ha trencat sinistrament una ràfega de metralladora.

Front de Terol. Martín del Río, darrers de setembre del 1937.

Vallès, la Fàbrica vella d'en Barata, coneguda també pel molí d'En Cames, situada prop la Font de la Riera; el molí del Pinyot, emplaçat al peu de la casa del Sabater nou; el molí paperer de Fonts Calents; Can Barba (o fàbrica de Can Tolrà); La Farga (no existeix); el molí d'en Boà; el molí d'en Busquets i El Rieral. Al terme de Sabadell, molí d'En Galí, molí d'en Mornau, molí Oriach, «Lanera Española», molí d'en Font, molí de l'Amat, molí d'En Torrella, fàbrica Buxó, Tints de P. Alavedra i d'En Rúbies, vapor Daniela, molí Xic, fàbrica nois Buxons, molí d'en Fontanet, fàbrica Grau, molí Tres Creus, fàbrica Tatxé, fàbrica Sabadell Tèxtil, can Quadres, molí de Sant Olaguer, i molí d'en Gall. Al terme de Barbarà del Vallès, hi ha el molí d'en Dou, el d'en Santos i el molí Vermell, i, finalment, situat en el terme de Ripoll, el molí d'en Xec.

En tot aquest conjunt de vida i d'activitat creadora en altres diferents aspectes podríem presentar la seva ruta a més de la seva natural bellesa, però limitem-nos al que fa referència a la seva conca respecte a la hidrografia, assenyalant els seus afluents més importants. Per la riba dreta aigües avall en el terme de Sant Llorenç Savall. Torrent del Gendscà (esmentat), el de la Roca (per la Vall d'horta), el del Dalman (riera seca). En terme de Castellar del Vallès, el del Sot de la Carda. En el terme de Sabadell, el de Ribatallada o de Botelles, el dels capellans. En terme de Sardanyola, el riu Sec, format pel de la Riereta i els torrents de la Batxuca i de la Grípi. En terme de Montcada, la riera de Sant Cugat, formada pels principals torrents, riba dreta torrent de Posquerons, de C. Bova, de Can Gordi i el de Sant Medí; riba esquerra, torrent de Gorpalleres, de Can Magí i el del Castell (de Sardanyola).

Per la riba esquerra, el riu Ripoll té, en terme de Sant Llorenç Savall, el torrent de Salallossera, el del Burg (esmentat), el de Mascarell, el del Carner. En terme de Castellar del Vallès, el de Cadafalch, el de Turull, el de Canyelles. En terme de Sabadell, el de Can Bages i el de la toska dit també de Can Moragues, i el Riutort. Entre Ripoll i Masrampluyó, el torrent Duran.

LA SÈQUIA MONAR

El rec que segueix el riu Ripoll, per tots els seus establiments industrials, és conegut per la *sèquia Monar*; la tradició atribueix la seva construcció als monjos de Sant Llorenç del Munt, per allà al segle x, època en la qual la història esmenta els primers molins i horts al costat del riu pagadors i tots els censals al dit monastir.

La *sèquia Monar* és una prova més,

d'un riu industrial per excel·lència. Serveix per afirmar, també com de temps antic fins nostres dies, l'aigua, per a fer-li produir cavalls de força, ha estat sempre utilitzada.

PONTS EN EL RIU RIPOLL:

EL PONT DE LA SALUT DE SABADELL

De Sabadell, per la carretera de Caldes Montbui, es travessa la cinta hortícala del riu Ripoll, pel pont anomenat de la Salut (nom del santuari).

La seva construcció va començar-se el 25 de gener del 1852 i fou acabat a darreries de l'any següent; fou de les més notables obres que es realitzaven en aquella època en el seu gènere.

Per fer-ne més esment, transcriurem el que diu en J. Baptista Vives: «Presenta una obra esbelta i sòlida, consta de set arcs de dotze metres de llum cada u, separats per pilastres de 2 metres de gruix; la seva alçada és de 18 metres i mig des de la base fins a la part superior de la barana, amb 132 metres de llargada i 5 metres d'amplada per a què puguin passar-hi còmodament dos carruatges. Està construït amb maons i pedra i calç del país, i la part de pedra treballada procedent de les pedres de Castellar del Vallès».

EL PONT VELL DE CASTELLAR DEL VALLES

A la sortida de Castellar del Vallès (abans dit Sant Esteve de Castellar) seguint l'antic camí cap a Terrassa o *Castellar Vell*, es troba el pont anomenat de *Can Pèlacs* (nom d'una masia que està a poca distància i en la part dreta del riu Ripoll).

Aquest pont fou construït en 1808 per ordre del general Josep Manso, que li fou necessari per la guerra dels francesos, pel mal estat que es trobaven en aquell temps els camins.

Tenim notícies que tingueren de contribuir a la seva construcció, les poblacions de Terrassa, Matadepera, Sant Llorenç Savall (avui anomenat Ripoll del Vallès), Sentmanat, Sant Esteve de Castellar (anomenat Castellar del Vallès), Sant Pere de Terrassa (o sigui Terrassa).

Aquest magnífic pont està format de tres arcs de mig punt, un dels quals, molt petit, és el de la part esquerra en què hi passa la *sèquia Monar*.

ALTRE PETIT PONT EN EL TERME DE CASTELLAR DEL VALLES

Altre pont més petit, però de construcció semblant a l'esmentat anteriorment, és l'anomenat del *Brunet*, en el qual hi passa el camí vell a Sant Feliu del Recó, també era utilitzat per anar a Sant

Llorenç Savall, seguint el curs del riu Ripoll.

Aquest fou construït per D. Joan Baptista Galí (a) Soris, de Terrassa, en 1832, per al transport de llanes i demés gèneres a la seva fàbrica de Fonts Calents i vice-versa, per a vèncer una sobtada pendent que allí existia*.

FRANCESCO GOSALBES I CASTAÑE
(De «Amics del Folklore de Catalunya»).

* Segons les notes que hem pogut precisar gràcies a la «Història de Castellar del Vallès», del Dr. Antoni Vergés i Mirassó.

Consell Municipal de Castellar del Vallès

PRESIDÈNCIA

AVÍS

Aquest Consell Municipal posa en coneixement dels posseïdors d'aparells radioreceptors, que a les Oficines de Recaptació de Contribucions i Impostos de la Generalitat de Catalunya, instal·lades a Sabadell (Carrer de Montserrat, 4), ha estat obert el període de pagament voluntari de l'impost sobre l'ús i tinença dels esmentats aparells.

Així mateix ha començat la cobrança de les Patents Nacionals de Circulació d'Automòbils, corresponents al quart trimestre de l'any en curs.

El pagament d'ambdós conceptes podrà realitzar-se fins el dia 30 del mes que som i passada aquesta data, incorreran en els recàrrecs corresponents a les quotes que no hagin estat pagades.

Ço que faig públic per tal de què arribi a coneixement de tots aquells interessats.

Castellar del Vallès, 1 d'octubre del 1937.

El President del Consell Municipal,
V. ROCA

Consell Municipal de Castellar del Vallès

Conselleria de Proveïments i Agricultura

NOTES

Aquesta Conselleria d'acord amb el Consell Municipal i davant dels abusos que vénen cometent-se per part de persones poc escrupuloses i inconscients de llur deure de veïns, es veu obligada a prohibir terminantment la sortida de tota classe de productes alimenticios a fora de la població, advertint que s'exercirà una activa vigilància i als infractors se'ls descomissarà els comestibles que intentin treure.

També s'adverteix al veïnat que amb el fi d'evitar raons i discussions que en la majoria dels casos condueixen a alterar

l'ordre públic, a partir de demà dissabte, sols serà permesa l'entrada al Mercadal a aquelles persones que mostrin la tarja de racionament d'aquesta Conselleria.

Ço que es fa públic per a general coneixement, exacte compliment i demés efectes.

Castellar del Vallès, 1 d'octubre del 1937.

El Conseller-President,
J. MALLA

Comissió Especial per a l'Administració de la Propietat Urbana

Castellar del Vallès

Aquesta Comissió fa avinent a tots els propietaris interessats, que durant els dies 1, 2, 4 i 5 del mes que som i durant les hores d'oficina, es procedirà a la liquidació dels lloguers d'aquells propietaris que posseïxin de 2 a 5 finques en aquest terme municipal, corresponent als mesos de març a juny, ambdós inclosos.

Castellar del Vallès, 1 d'octubre del 1937.

El President,
J. VILANOVA

NOTICIARI

RESTABLIMENT DE L'HORA NORMAL

Ens enterem del Decret de la Presidència del Consell de Ministres per mitjà del qual queda modificat l'art. 2.º de l'6 de juny proppassat en el sentit de què en lloc del dia 6 del corrent mes, o sigui demà dissabte, dia 2 d'octubre a les 24 hores el restabliment de l'hora normal. En compliment doncs de l'esmentat Decret, demà a les 24 hores els rellotges públics restaran parats durant una hora per tal de quedar restablerta l'hora normal.

INCORPORACIO A FILES

Convenientment assessorats podem fer públic que pel proper dilluns dia 4 del mes que som al matí ha estat fixada la data de presentació a la Caixa de Reclutament n.º 26 a Barcelona, per tal d'incorporar-se al Cos on foren destinats, tots els individus de les lleves del 1931 al 1937 que foren classificats per serveis auxiliars i útils per tot servei pel Tribunal Mèdic que recentment va revisar-los.

D'UNA EXCURSIO

El passat dissabte a la tarda, un grup d'amants de l'excursionisme i bel·leses que enclou la natura, efectuaren una sortida a Granera, en quina simpàtica i

atractívola població hi romangueren fins el dilluns a la tarda. Arribats allà, tot seguit pogueren veure i copsar les bel·leses que ofereix aquell deliciós paisatge.

Sabem que varen treure's algunes fotografies pel nostre bon amic Vergés, encarregades pel nostre company i col·laborador, el notable poeta J. Vives i Borrell, el qual inspirat en la contemplació del paisatge dedicà unes poesies per cada fotografia obtinguda, quins treballs sabem que han d'ésser publicats en un important rotatiu de València.

No cal dir amb quins bons ulls veurem aquesta obra portada a terme.

NAIXEMENTS

Dia 26. — M.ª del Carme Belda Sotelo, filla de Francesc i d'Angels.

Diana Vilaplana Vilaplana, filla de Josep i d'Antònia.

La nostra més sincera felicitació als respectius pares i llurs familiars.

CASAMENT

Ahir contragueren matrimonial enllaç els veïns Pere Gispert Vila amb Pilar Olivé Estefanell.

Sincerament desitgem als novells esposos una inacabable lluna de mel.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO
Josep Vila - Carrer del Centre.

INSPIRACIONS ESPONTANIES DEL FRONT

Mori el feixisme!

Sense tu no puc passar
aquests tristos dies de guerra,
que nostra estimada terra,
pateix cada dia sens parar.

Vindrà, però, i sense tardar
el tan esperat i venturós dia,
que de nostra volguda pàtria
el feixisme podrem llençar.

Cada dia se'ls estreny l'argolla
que tots els treballadors forgem,
donem, doncs, el pit i defensem
amb més braó que mai nostre poble.

Res tenim que escatimar,
si és precís, donem nostra sang,
doncs el feixisme és com un fang
que'ns privaria de respirar.

Unim-nos tots, Catalans,
la victòria final s'acosta,
precisa aïrat treure la casta
dels que assassinen nostres germans.

DOMENEC TORRENS

Martín del Rio, 21-9-37.